

בש"פ 6644/19 - פלוני נגד מדינת ישראל

**בבית המשפט העליון
בש"פ 6644/19**

לפני:

פלוני

העורר:

נגד

המשיבה:

מדינת ישראל

ערר על החלטות בית המשפט המוחז' בירושלים בתיק
מ"ת 24693-08-19 שניתנו ביום 23.8.2019 וביום
9.22.2019 על ידי כבוד השופט ש' ליבובי

תאריך הישיבה:
(27.10.2019) כ"ח בתשרי התש"ף

עו"ד איתן להמן
עו"ד עידית פרגון

בשם העורר:

בשם המשיבה:

החלטה

ערר על החלטות בית המשפט המוחז' בירושלים (כב' השופט ש' ליבובי) מיום 23.8.2019 ומיום 22.9.2019, בהן נקבע כי קיימות ראיותلقאה נגד המשיב וכי יש לעצרו עד תום ההליכים נגדו.

1. ביום 12.8.2018 הוגש כתוב אישום נגד העורר ונגד אדם נוסף (להלן: באسم) המיחס להם עבירה של מעשים מגנונים לפי סעיף 348(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק), ועבירה של מעשה סדום לפי סעיף 347(ב) לחוק, שתי העבירות בצוירוף סעיפים 345(ב)(1) ו-345(ב)(5) בזיקה לסעיף 345(א)(1) לחוק. בנוסף הואשמו השני בעבירה של ניסיון ל谋שה סדום ועבירה של איומים.

לפי המתואר בכתב האישום, בשעות הלילה של יום ה-25.7.2015 העורר ובاسم הבחינו במתלוננת, בהיותה כבת 15, בגין העצמות בירושלים. השניים ביקשו מהמתלוננת לשפט עמם, אך זו סירבה. מעט לאחר מכן הם ניגשו

עמוד 1

אליה בשנית ואיימו עליה כי יפגעו בה, הובילו אותה לבניין נטוש, שם הושיב העורר בכוח את המתלוונת, הכה אותה והחדיר את איבר מינו לפי הטענתה שלא, תוך שהיא בוכה ומתחנןת לפניו שיחד. בנוסף, העורר תפס את ראשה בכוח וקירב אותו לאיבר מינו, אך המתלוונת סירבה להכנסו לפיה. במהלך אותו הזמן באסם עמד בקרבת מקום כשומר. כעבור חצי שעה השני ליוו את המתלוונת בחזרה לגן העצמאות, תוך שהיא מאים אליה כי יפגע בה אם תחולן במשטרה.

נקדים ונספר לקורא, כי על אף שכתב האישום מתיחס לאירוע שהתרחש לפני ארבע שנים, העורר ובاسم נעצרו בעקבות אישור אחר שהתרחש בחודש יוני 2019, בגין הוגש נגד העורר ונגד אדם נוסף, כתוב אישום המיחס להם מעשים דומים לאלה המתוארים בכתב האישום מושא דיונו.

2. בבית המשפט המחוזי, המדינה טענה כי הריאות הקשורות את העורר ואת באסם למעשה מבוססות על שלושה רבדים: האחד – גרסת הקטינה; השני – סרטונים מלאי האירוע ממצלמות אבטחה, שם נראים שני אנשים המלווים את המתלוונת בדרך לבניין, שלטענת המתלוונת הם התוקפים. בהקשר זה טענה המדינה כי העורר אישר כי הוא האדם שנמצא בסרטון עם המתלוונת, אך הסביר זאת בכך שהוא לodium לשיכורים בגין העצמאות; והשלישי – מממצאי DNA מהזירה התואמים את פרופיל ה-DNA של באסם. בנוסף, לא ניתן לשולול כי מממצאי ה-DNA שנמצאו על חזה של המתלוונת תואימים לפרופיל של העורר.

מנגד, העורר ובاسم טענו, בין היתר, לסתירות בגרסת המתלוונת, בין היתר בנוגע לתיאור התוקפים. עוד נטען כי התמונה בסרטונים מוטשטשת ולא ניתן לזהותם; כי בגין לטענת המדינה, העורר מעולם לא אישר כי הוא מופיע בסרטון; וכי מממצאי ה-DNA אינם בעלי משקל ראוי, שכן באסם לא הכחיש כי נהג לפחות מלבנים נטושים בהם שתה אלכוהול. עוד נטען כי המתלוונת לא זיהתה את השנאים במסדר זיהוי תצלומים, חרף העובדה שהעודה כי תהה אותן בנקל. טענות נוספות הועלו לגבי תאריך הסרטונים ולגבי מקום שגוי שממנו נאספו הפריטים שהם הופק ה-DNA.

3. בהחלטתו מיום 23.8.2019 קבע בית המשפט המחוזי כי קיימות ראיותلقאה נגד העורר ובاسم, הגם שה坦ונה הריאיתית מצביעה על חולשות מסוימות לגבי חלק מהראיות. בית המשפט פירט את הקשיים הריאתיים, ובפרט עמד על כך שה坦ונה בסרטונים מוטשטשת; על אי זיהויים של השנאים על ידי המתלוונת במסדר תמןונות; ועל חוסר התאמות בגרסתה של המתלוונת לגבי פרטיהם מהותיים כגון תיאורים של התוקפים. למורת האמור, בית המשפט קבע כי המארג הכללי של הראיות, כפי שהוא משתלבות זו בזו, מצביע על קיומן של ראיותلقאה, הגם שברף גבולי. כך, המתלוונת התלוונת על התקיפה בסמוך לאחר שאירעה; בדיקה רפואיות איששה כי היא עברה תקיפה מינית; היא מסרה כי האדם שומר על הזירה עישן ופיצח גרעינים, וכשהובייה את המשטרה לגן הבניין היא מסרה שבدل הסיגריה וקליפות הגרעינים שייכים לתוקפים; וממצאי ה-DNA מלמדים על התאמת מלאה לפרופיל של באסם, מה שמקם אותו בזירה. בנוסף, בין העורר לבאסם ישנה היכרות מוקדמת; העורר אינו מכחיש את האפשרות כי הוא זה שמוופיע הסרטון כשהוא מחבק את הקטינה, אלא מתרץ בכך שנגה לשיע לאנשים שנקלעו למצוקה בגין העצמאות; וממצאי ה-DNA לגבי אינם החלטיים אולם אין שוללים את התאמתו.

בית המשפט הוסיף כי צפה הסרטונים, וכי לא ניתן לשולול כי השנאים שנמצאו בסרטון הם העורר ובاسم. זאת, תוך שBitte המשפט מסיג את דבריו, בצביעו כי הסרטונים מוטשטשים וכי ההתאמה לשנאים היא כללית בלבד ועשיה להטעות. באשר לסתירות בגרסתה של המתלוונת, בית המשפט קבע כי בהתחשב בחלוף הזמן אין בהן כדי לשולול קיומן

של ראיות לכאורה. באשר לטענות בנוגע למועד שבו צולם הסרטון, בית המשפט קבע כי הדבר אינו מעורר קושי. עוד נקבע כי בנגד לטענות העורר, הפריטים שמהם הופק ה-A-DNA נאספו מזרת האירוע אלא שנפלה טעות ברישום על גבי המסמכים.

באשר לקיומה של חלופת מעצר, בית המשפט קבע כי בריגל, המסתוכנות הנשקפת מהמעשים המיוחסים לעורר ולבاسم היא רבה, ובטעיה יש להוותם במעצר. ברם, בית המשפט ציין כי עוצמת הראיות גבולית; כי חלקו של באסם קטן יותר, אך כי הראיות נגד העורר הן ברף נמוך לעומת הראיות נגד באסם; כי באסם נעדר עבר פלילי; וכי עברו הפלילי של העורר אינם רלוונטי לעבירות המיחוסות לו. לנוכח האמור, בית המשפט הורה על עリכת תסקיר בעניינים של השניים.

4. לאחר הגשת התסקיר, בהחלטתו מיום 22.9.2019, בית המשפט ציין כי בין הוגש נגד העורר כתוב אישום נוספת, המיחס לו עבירות של מעשה מגונה בנסיבות אינס ומעשה מגונה בכוח, וכי לגבי כתוב האישום האמור העורר הודה בקיומן של ראיות לכאורה. באשר לתסקיר, בית המשפט ציין כי לפי התרשומות של שירות המבחן לגבי העורר קיים סיכון לביצוע עבירות מיין, כמו גם סיכון לאי עמידה בתנאים מגבלים. בנוסף, שירות המבחן ראיין את קרובי משפחתו של העורר ומוצא כי אינם מתאימים לשמש כמפתחים. בסיכוןו של דבר, בית המשפט לא מצא סיבה לסתות מהמלצתו השילילית של שירות המבחן, והורה על מעצרו של העורר עד תום ההליכים נגדו, תוך שהוא מוסיף כי ככל שתוציאו חלופה נוספת, העורר רשאי להגיש בקשה לעזון חוזר בהחלטה.

מכאן העורר שלפני.

5. העורר מצין בפתח כתוב העורר כי באסם שוחרר למעצר בית. כן מבהיר העורר כי העורר דן מתייחס אף ורק להחלטת בית המשפט המקורי, ואין הוא עוסק בכתב האישום הנוסף שהוגש נגדו בבית משפט השלום בגין ביצוע לכאורה של מעשים מגונים.

לגופם של דברים, העורר טוען, בין היתר, כי בתיאור שמסרה המטלוננט يوم לאחר האירוע, היא תיארה אדם שמן וגבוה בעל עור לבן ושיער כהה, שמו פאדי, בן 23 מאזרח חברון (על פי מבטאו), המדובר עברית ללא מבטא. לטענת העורר, אך לא אחד מהמאפיינים קשורים אליו: ביום האירוע הוא בן 31, הוא אינו שמן ואינו גבוה, אינו בעל שיער כהה, אין לו כל קשר לחברון והעברית שלו חלה מאד. באשר לסרטונים, העורר טוען כי הסרטון אינו מאפשר זיהוי של איש מהמצולמים בו, וכי אין אישוש לטענת המדינה ולפיה הוא כביכול אישר שהוא מופיע באחד הסרטונים. באשר למצאי ה-A-DNA, העורר טוען כי "התאמת האפשרית" בין لبن הפרופיל שלו אינה בה כדי לבסס ראיות לכאורה, והעובדת שיש בין لبن באסם קשי חברות אינה מוכיחה דבר. עוד טוען העורר כי לפי גרסת המטלוננט, מי שתקף אותה עישן סיגריות, אולם על הסיגריות לא נמצא DNA שלו. העורר שב ומפנה לכך שהמטלוננט לא>Zיהתה אותו ואת באסם מסדר התמונות, וכי אין כל ראייה עצמאית (כגון מחקרי תקשורת) הקשורות אליו לזרה. לבסוף, העורר טוען כי העובדה שהוגש נגדו כתב אישום נוסף, אינה מצדיקה את מעצרו.

6. המדינה, מנגד, מאשרת כי מדובר בתיק מורכב וכי יש קשיים בהודעת המטלוננט, שהיתה נערכה כבת 15 במועד האירוע. עם זאת, המדינה טוענת כי אין חולק שהמטלוננט אכן נאנסה ערב חקירתה במשטרת, כי היא נמצאה מעולפת לפנוט בוקר לאחר האירוע, וכי בבדיקה נתגלו קרעים בפי הטבעת שלה. עוד מפנה המדינה לעובדה שיש התאמה בין

גרסת המתלוונת לסרטן, מבון זה שהוא נצפית בסרטן עם שני גברים שאחד מהם פি�ח גרעינים; וכי לגרסתה ישני הגברים שנצפו בסרטן הם אלו שתקפו אותה. בנוסף המדינה סבורה כי ניתן להזות את העורר הסרטן, מה עוד שבמהלך חקירתם, העורר זיהה את עצמו הסרטן והציג הסברים לכך. עוד מפנה המדינה לממצא ה-DNA של באסם נמצא על קליפות הגרעינים בזרה. לבסוף, המדינה מפנה ל החוקרים תקשורת המצביעים על קשר בין באסם סמור למועד האונס וסמור לזרה. כן מפנה המדינה לעברו הפלילי של העורר (הgem שאין מדובר בעבירות מין), כמו גם לעובדה שהוגש נגדו כתב אישום בבית משפט השלום בגין מעשה מגונה, בניסיבות מאד דומות לאלה שבפניינו.

7. לאחר עיון בהחלטת בית המשפט המחויז ובכתב העורר ושמיעת טענות הצדדים בעלפה; ולאחר עיון בחומר החקירה שהועבר לעיוני, בכלל זה צפיה הסרטונים, צפיה בחקרתו המצלמת של העורר וקריאת תמליל החקירה – אני סבור כי החלטתו של בית המשפט המחויז היא החלטה יסודית ומואצת, וכי אין מקום להתערב בה. אפרט, ואדרש תחילת ל"יש" הראייתי המצויה בחומר הראיות לכואורה.

8. דברי העורר בחקרתו: אזכיר תחילת כי חקירתו של העורר התקיימה ארבע שנים לאחר האירוע, בעקבות מעוררו בחשד למעורבות באירוע השני (שבגינו הוגש נגדו כתב אישום לבית משפט השלום בעבירה של מעשה מגונה בניסיבות אינוס, ושלגביו כאמור הודה העורר בקיומן של ראיות לכואורה).

(-) בראשית חקירתו במשטרה, העורר הכחיש כי הוא בכלל נהג להגיע לאזור גן העצמאות (הודעה מיום 22.7, עמ' 15-16 לתמליל). בהמשך חקירתו סירב להשיב לשאלות החוקרים וטען כי כבר אמר את מה שיש לו להגיד (חקירה מיום 24.7 שעה 09:48). עם זאת, בהמשך כבר הודה כי הוא עבר בגין העצמאות גם בלילה וגם ביום (הודעה נוספת מאותו יום בשעה 12:59).

(-) בחקירה מיום 30.7 הוצג לעורר הסרטוניים המדוברים. סרטן אחד הוא סרטן מטושטש שצולם מכל הנראת מול הסופרמרקט ברחוב אגרון, ובו נראות שתי דמיות מטושטות עם פניהן למצלמה. תשובתו האינסטינקטיבית של העורר לתמונה זו הייתה כי הוא איננו הדמות בתמונה, וכי התמונה מטושטשת ככל שהיא ברורה. ואולם, לאחר מכן, כאשר החוקרים אומרים לו שהוא נצפה הסרטון כשהחבק בחורה, הוא אינו מכחיש זאת, אלא מסביר כי פעמים רבות הוא סיע לאנשים שיכורים לבלי ידרשו ולאנשים שאיבדו את הדרך. יצוין כי על תשובה זו – ולפיו העורר נהג לעוזר לאנשים שיכורים ונוהג לסייע לאנשים למצאו את דרכם – חזר העורר عشرות פעמים לאורח חקירתו. כנסיאל העורר שוב מודיע הוא נראה מהחבק את בחורה הסרטן, השיב העורר "אני אומר לך אני טובס, אני טובס אותם שלא יפלו". הם שיכורים, שלא יפלו. אני טובס אותם ומדרייך אותם בדרך" (הודעה מיום 30.7, עמ' 19 לתמליל). כנסיאל אם הוא רואה את עצמו הסרטן, השיב תחילת "אני ראייתי או לא ראייתי, לא רואים ממשו ברגע", וכנסיאל שוב מה ראה הסרטן, השיב: "אנשים עוברים, אני עובר ועובד להם. את מה שיש לי אני עניתי, אין לי שום דבר לענות" (שם, עמ' 20).

(-) בהמשך חקירה זו הוצג לעורר סרטן נוסף מטושטחה בנקודתה אחרת (סרטן בעל איקות טובה יותר, אך הדמיות נראות בו רוחקות יותר). תשובתו האינסטינקטיבית של העורר הסרטן זה הייתה "יש אנשים שאיני עוזר להם". העורר אישר כי הוא רואה גבר ואשה עוברים, אך כנסיאל מי הגבר הסרטן השיב "לא רואים טוב, מטושטש. אני עוזר לאנשים, אני מסתכל, אבל אני לא זוכר... מה אני אמור לזכור מלפני ארבע שנים?", וכנסיאל ישירות אמר זה הוא הסרטן, השיב "יכול להיות שכן, יכול להיות שלא" (שם, עמ' 29). בסוף חקירתו חזר העורר על הדברים: "בטוח, יכול להיות שהוא אני יכול להיות שלא. כמובן, כמו שאני אמרתי. אנשים ואלה עוברים, ובחיי אלה... אני עוזר להם, מסטר

פעמים. המונע עוברים ואני עוזר להם ועומד איתם. אני הולך איתם, בדרך, לשם, קידמה. יכול להיות שכן, יכול להיות שלא" (שם, עמ' 64).

(-) כשנשאל על ידי החוקר אם יש ברשותו את החולצה האדומה שהוא לבוש בה בסרטון, השיב העורר "ואלה אני גם לא זכר" (עמ' 47 לתמ"ל מיום 30.7). נקודה זו לכאורה עשויה רלוונטי, שכן המתלוננת תיארה את התוקף כמו שלבש חולצה בצבא אדום (אפונה לדוח הפעולה של השוטרת שתשאלה את המתלוננת בליל האירוע, וכן להודעה שמסרה המתלוננת למחарат האירוע (הodata מיום 25.7.2015 שורה 98).

(-) בחקירה מיום 6.8.2019 ניסו החוקרים לעמת את העורר עם ממוצאי ה-DNA שנמצאו, אולם העורר סירב לשאלות החוקרים חזר לכל אורך חקירתו על המילים "אמרתי הכל אין לי מה להגיד". גם בחקירה מיום 7.8.2019 סירב להשיב לשאלות החוקרים.

9. קשר בין האדם המצלם הסרטון לבין התוקף: חסיבות הקשר בין הדמות שבסרטון לבין העורר, טמונה בעיקרה בכך שכשר החוקרים הציגו למתלוננת את הסרטון, היא זיהתה באופן מיידי את האדם הולך לצדיה בתור מי שתפקידו אותה, ואת האדם הנוסף שהחלף לפניו בתור השותף למעשה, שומר בעת שהראשון תקף אותה (הodata מיום 1.8.2019). אכן, שאם קיבל את הטענה כי האדם הסרטון הוא העורר (אפשרות שהעורר לא שלל), בacr נוצרת לכך זיקה בין זהותו של העורר לבין זהותו של התוקף.

10. ממוצאי DNA וקשר בין שם לעורר: בסמוך לאחר האירוע, כאשר המתלוננת הלכה עם השוטרת שתשאלה אותה לזרת האירוע בבניין הנטווש, נמצא בזירה קליפות גרעינים ובטל סיגריה, שלדברי המתלוננת היו שייכים לתוקפים. בחקירה למחарат האירוע שבה המתלוננת מסרה כי התוקפים עישנו ופיצחו גרעינים. כפי שצין בית המשפט המחוזי, בין ה-DNA שהופק מקליפות הגרעינים לבין פרופיל ה-DNA של בשם ישנה התامة מלאה. יובהר, כי אין חולק על קיומו של קשר בין שם לעורר. בחקירה העורר, כשהוזגה לו תമונתו של שם, אישר העורר כי הוא מכיר אותו וכך ציין כי הוא "היה איתי בכלא מזמן" (תמ"ל מיום 30.7.2019 עמ' 43). בהמשך סיפר על טוב הקשר ביניהם, על כך שבاسم ביצע בвитוי עובדות צבעות, ועל כך שהוא ביניהם קשר מפעם לפעם. עוד יציוין, כי מחקרי תקשורת מצבייעים על קשר בין העורר לבין שם בשעות הערב לפני האירוע.

11. מайдגיסא, העורר טוען לקשיים בחומר הראיות. לטענותו, עיוון ב证实 החקירה מלמד על פעמי כוחות בינו לבין החוקרים, ולפי דבריו בחקירה הוא טוען שהוא אינו האדם המופיע הסרטון. לאחר צפייה הסרט החקירה וקריאת תמליל החקירה, אין מקבל טענה זו. לאחר חקירתו העורר אמר מנסן מניע מלשפר באופן פזיטיבי כי הוא האדם המופיע הסרטון. ברם, לאור רובה ככולה של החקירה, העורר אמר במפורש כי יתכן שהוא האדם המופיע הסרטון, והסביר שסביר לכך היה כי פעמים רבות הוא עוזר לאנשים שיכורים ברחוב.

12. טענה נוספת בפי העורר היא קיומן של סתיות בගרסת המתלוננת ובתיוורים שמסרה לגבי מאפייני התוקפים. לטענותו, תיאורים אלו אינם עקביים ואינם תואמים את העורר. ביתר פירוט, העורר טוען כי ביום האירוע הוא היה בן 31, הוא אינו שמן ואני גבוה, הוא אינו בעל שיער כהה, אין לו מבטא חרוני, והעברית שלו חלשה עם מבטא ערבי ניכר. עוד מפנה העורר לכך שהמתלוננת לא זיהתה אותו במסדר התמונות שהוזג לה.

לאחר שעניינו בהודעות המתלוננת, איני סבור כי יש בסתיוות ובחוסר התאמה הנטען כדי לשנות את ההחלטה בקשר קיומן של ראיותلقאה נגד העורר. אעומד בקצרה על התיאורים שמסירה המתלוננת: בעת שתושאלה בסימון לאחר האירוע, המתלוננת מסירה כי האדם שאנס אותה היה בעל שיער שטני וגובהו היה 1.70 מ' לעיר; למחמת האירוע מסירה כי התקוף היה מעט יותר גבוה ממנו, כי הוא היה שמן עם שיער כהה וצבע עור לבן, כי שמו פאדי, הוא במקור מחברון, והוא בן 23, כי הוא דיבר עברית וכי לא שמעה מבטא ערבי; ובהודעתה בעבר צארכו שנים, מסירה כי השניהם לא היו בחורים צעירים אלא מבוגרים, כי האנס היה קצר מלא בגוף, וכי הוא לא היה כהה אלא "סוג של בלונדיין לבן".

אין לכך כי התיאורים שמסירה המתלוננת אינם זהים וכי ישנו חוסר התאמה בגרסתה. בד בבד, התיאורים שמסירה המתלוננת מתאפיינים בעקבות לגבי מספר פרטיים, כגון גובהו וצבע עורו של התקוף. כמו כן, המתלוננת ציינה פעמיים כי צבע שערו בהיר (ה גם ציינה פעם אחד כי שערו היה כהה). בסיכון הדברים, מוביל להקל ראש לגבי טענת העורר בהקשר זה (בין היתר בנוגע לסתירות לגבי תיאור גילו והמבטא שלו), ומוביל להタルם מהகושי הנובע מהעובדה שהמתלוננת לא זיהתה את העורר במסדר התמונות, יש לזכור כי המתלוננת הייתה כבת 15 במועד האירוע וכי מסדר התמונות נערך כארבע שנים לאחר מכן. בנסיבות אלו, לא שוכנעת כי מדובר בקשישים שיש בהם כדי לשולק קיומן של ראיותلقאה נגד העורר.

13. הנה כי כן, המתלוננת תיארה בסימון לאחר האירוע את מי שתקף אותה כמי שלבש חולצה אדומה; המתלוננת נצפית בסרטון שלצדה הולך אדם עם חולצה אדומה; העורר לא מאשר, אך גם לא שולל כי הוא האדם שבסרטון ההולך עם המתלוננת; העורר אינו זוכר אם יש ברשותו את החולצה האדומה; ממצאי DNA ממוקמים את באסם בזירת האירוע; ישנו קשר בין העורר לבין באסם, ומחקרים תקשורתיים מלמדים על קשר ביניהם בעבר האירוע; חלק מההתיאורים שמסירה המתלוננת, שהיתה כבת 15 במועד האירוע, מתאימיםلقאה לעורר.

בנוסף לכל האמור, יש להזכיר כי זה לא מכבר הוגש נגד העורר כתוב אישום נוסף בגין ביצוע עבירה של מעשה מגונה בנסיבות אינוס, נגד צעירה כבת 20, גם כן באזרע גן העצמאות בירושלים (כאמור, בעקבות כך נחקר העורר לגבי האירוע נושא דיןונו). חשוב לציין כי לגבי כתוב האישום האמור, בא כוח העורר הודה בקיומן של ראיותلقאה לביצוע המעשה. בהינתן המסגרת הדינית בה אנו נתונים בעבר דין – בחינת קיומן של ראיותلقאה בשלב המעצר עד תום ההליכים – עובדה זו אינה בלתי רלוונטית, והיא מצטרפת אפילו לחומר הראיותلقאה שננסקר לעיל.

14. סיכום של דברים, שקבעתו זהירותה והמסיגת של בית המשפט המחוזי בקשר קיומן של ראיותلقאה נגד העורר – היא קביעה מבוססת שאין מקום להתערב בה. טענותיו של העורר בדבר סתיות בגרסה המתלוננת, כמו גם טענותיו כי לא הוא האדם המופיע הסרטון, מוקמן להתרבר בגדרו של ההליך העיקרי.

אשר על כן, העරר נדחה.

ניתנה היום, א' בחשוון תש"פ (30.10.2019).

